

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Blagoevgrad (Bulgaria) on esittänyt 17.7.2019 – ECOTEX BULGARIA EOOD v. Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodate

(Asia C-544/19)

(2019/C 357/23)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Blagoevgrad

Pääasian asianosaisten

Valittaja: ECOTEX BULGARIA EOOD

Vastapuoli: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodate

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys:

Onko SEUT 63 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan vähintään 10 000 levin (BGN) suuruiset maksut jäsenvaltion alueella on suoritettava joko tilisiirtona tai talletuksena maksutilille ja jolla rajoitetaan jakamattomista voitoista maksettujen osinkojen maksamista käteisellä, kun maksettavien osinkojen määrä on vähintään 10 000 BGN? Jos SEUT 63 artikla ei ole esteenä tällaiselle säännöstölle, onko tällainen rajoitus oikeutettu direktiivin (EU) 2015/849 ⁽¹⁾ tavoitteiden perusteella?

Toinen kysymys:

Onko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohtaa, kun otetaan huomioon direktiivin johdanto-osan kuudes perustelukappale ja 4 ja 5 artikla, tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle yleiselle kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan vähintään 10 000 BGN suuruiset maksut jäsenvaltion alueella on suoritettava joko tilisiirtona tai talletuksena maksutilille, kun sääntöä sovelletaan riippumatta siitä, kuka suorittaa käteismaksun ja miksi, jolloin se kattaa kaikki luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden väliset käteismaksut?

- 1) Jos edellä mainittuun kysymykseen vastataan myöntävästi, sallitaanko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan e alakohdassa, kun otetaan huomioon direktiivin johdanto-osan kuudes perustelukappale ja 4 ja 5 artikla, jäsenvaltioiden säätää muista yleisistä jäsenvaltion alueella suoritettaviin käteismaksuihin sovellettavista rajoituksista pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella kansallisella oikeussäännöllä, jonka mukaan vähintään 10 000 BGN suuruiset maksut jäsenvaltion alueella on suoritettava joko tilisiirtona tai talletuksena maksutilille, kun käteismaksusuorituksen perusteena ovat ”jakamattomat voitot” (osingot)?
- 2) Jos edellä mainittuun kysymykseen vastataan myöntävästi, sallitaanko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan e alakohdassa, kun otetaan huomioon direktiivin johdanto-osan kuudes perustelukappale ja 5 artikla, jäsenvaltioiden säätää käteismaksurajoituksista pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella kansallisella oikeussäännöllä, jonka mukaan vähintään 10 000 BGN suuruiset maksut jäsenvaltion alueella on suoritettava joko tilisiirtona tai talletuksena maksutilille, kun säädetty kynnyksiarvo on alle 10 000 euroa?

Kolmas kysymys:

Onko direktiivin (EU) 2015/849 58 artiklan 1 kohtaa ja 60 artiklan 4 kohtaa, kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta, tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään käteismaksurajoitusten rikkomisesta määrättäville hallinnollisille seuraamuksille kiinteämääräinen arvo eikä mahdollista erisuuruisten seuraamusten määräämistä konkreettisten merkityksellisten seikkojen perusteella?

- 1) Jos edellä mainittuun kysymykseen vastataan niin, että direktiivin (EU) 2015/849 58 artiklan 1 kohtaa ja 60 artiklan 4 kohtaa, kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään käteismaksurajoitusten rikkomisesta määrättäville hallinnollisille seuraamuksille kiinteämääräinen arvo, onko tällöin direktiivin (EU) 2015/849 58 artiklaa ja 60 artiklan 4 kohtaa, kun otetaan huomioon tehokkuusperiaate ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeus, tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa rajoitetaan tuomioistuINVALVONTAA, kun kyseinen oikeussääntö on esteenä sille, että käsitellessään valitusta [määrätystä seuraamuksesta] tuomioistuin vahvistaa käteismaksurajoitusten rikkomisesta sellaisen hallinnollisen seuraamuksen, jonka määrä on oikeasuhteinen suhteessa asian konkreettisiin merkityksellisiin olosuhteisiin ja alle säädetyn vähimmäistason?

- (¹) Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 (EUVL 2015, L 141, s. 73).

Valitus, jonka International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) on tehnyt 18.7.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-396/18, ITSA v. komissio, 16.5.2019 antamasta määräyksestä

(asia C-553/19 P)

(2019/C 357/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (edustaja: F. Scanvic, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 16.5.2019 asiassa ITSA v. komissio (T-396/18) antaman määräyksen ja vahvistaa valittajan asiavaltuuden ja oikeussuojan tarpeen;
- kumoaa tupakkatuotteiden jäljitettävyyssjärjestelmän osana tehtävien tiedontallennussopimusten keskeisistä tekijöistä 15.12.2017 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/573, (¹) teknisistä standardeista tupakkatuotteiden jäljitettävyyssjärjestelmän perustamista ja toimintaa varten 15.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/574 (²) ja tupakkatuotteisiin lisättävien turvaominaisuuksien teknisistä standardeista 15.12.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/576 (³).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon valittajan oikeussuojan tarvetta delegoidun asetuksen 2018/573, täytäntöönpanoasetuksen 2018/574 ja täytäntöönpanopäätöksen 2018/576 osalta. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt tutkimatta valittajan näistä kolmesta komission toimesta nostaman kumoamiskanteen.